Sermo in nativitate domini nostri yhesu xpi.

Primum et secundum mysterium habetur ante pag. 50.

Natus est nobis hodie salvator qui est xpistus dominus. Expeditis supra primo et secundo mysterio restat videre de tertio vz. de eius notificatione sive manifestatione. Videamus ergo quo fuit manifestata modo et concludimus quod per septem indiciosas vias.

Primo per viam angelorum et celestium
2° per viam pastorum et fidelium
3° per viam magorum et gentilium
4° per viam puerorum et infantium
5° per viam vegetabilium et sensibilium
6° per viam animatorum et insensibilium
7° per viam inditiorum et mirabilium

Primo dico per viam angelorum et celestium. Unde Luce 2° quod dicitur: et se(?) post natum xpistum. Pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum. Et ecce angelus domini stetit iuxta illos in presepio. Iste igitur angelus annuntiavit nativitatem xpisti pastoribus. Sed circa hoc movent septem dubia.

Primo quare voluit deus manifestari nativitatem xpisti pastoribus et non phariseis scribis principibus civitatis ut potestatibus. Respondeo quod sic in naturalibus non inducitur forma aliqua subiectum nisi ut sit bene dispositum. Actus enim activorum sunt in patiente et bene disposito ut 2° de anima. Ergo delicatis viridibus et desiccatis magne dispositis ad suscipienda formam. Igitur sic ista ad propositum deus communicat dona sua et revelat secreta sua hiis qui sunt bene dispositi et preparati ad recipienda illa et ad credendum. Indispositi autem non quia non merentur. Cum igitur pastores essent bene dispositi pharisei autem et alii non. Quare illis fuit tale annuntiatio et non istis. Et quare fuerit dispositi et alii non? Quia fuerunt hoc alii superbi humiles autem ut dicit Nico. de lyra super psalmo 16 et Iaco. quarto. Et debita dispositio ad sapientiam et gratiam divinam. Ideo dicitur ibidem s. psalmo 11. Ubi humilitas ibi sapientia. Et psalmo 9. Sicut est parvulus humilis veniat ad me dicit dominus quia me ei communicabo et revelabo secreta mea. Unde propheta dicit tho. 2. 2e q. 161 articulo 5 humilitas dicitur spiritualis edificii fundamentum quia prebet homines subditum et dispositum ad suscipiendum influxum divine gratie. E contrario superbia impedit cognitionem veritatis speculative ut idem tho. ubi s. articulo 3 dicit. Non enim sibi deo subicere vult ut ab eo cognitione veritatis percipiat. Unde ut dicit Greg. 22° moralium. Superbi cognitis secreta quedam intellectualia percipiat: eorum tamen dulcedinem non percipiunt experiri non possunt. Et si noverint quomodo sunt ignorantes quo sapiunt. Humiles autem intelligunt et sapiunt. Propter quod Iaco. 4° dicit Deus superbis resistit denegando s. gratie dona secundum Nico. de ly. humilibus autem dat gratiam ut habetur in textu psalmo 3 secundum translationem 70 interpretum. Propter quod concludit Iaco. subditi estote deo s. tanquam viri humiles ut det vobis gratiam suam: et Matthei xi. Abscondisti hec a sapientibus et prudentibus s. a scribis qui se sapientes videri et revelasti ea parvulis s. humilibus. Hanc rationem tangit Criso. dicens quod pharisei erant corrupti et plene invidia excecati. Pastores autem sinceri antiqui conversatores patriarcharum et moysi conte(m)plantes. Est enim sinceritas quedam ad sapientiam perducens innocentia habitus sicut simpliciter secundum tunc fuisse ferunt. Quod 2m dubium. Certum est quod si voluisset deus nativitatem xpisti pastoribus dormientibus fuisset. Quod ergo vigilantibus et non dormientibus. Huius vacatio animus. Certe non. Quod ergo vigilantibus. Respondeo quod eis vigilantibus et non dormientibus ut innuat quod qui vult dei dona percipere debet in servitio dei vigilans et diligens esse non piger et negligens. Unde ipsum est aliquid pervenire ad perfectionem alicuius virtutis vel gratie aut alicuius devotionis et gustus dulcedinis dei nisi multa extimatio altitudinis precedat. Quid enim est negligentia nisi quedam neglecte rei suspensio

Sermonale B. Cherubini de Spoleto

z infamie dein e. 5. de 3a lingua. 2o nocet in temporalibus in corporalibus z in spiritualibus. Nam propter lingue malignitatem quis temporalia aufert malelo-quenti, et non quis corporalia, quia propter unum solum verbum aliquando homo interficit. 3o est et nociva in spiritualibus. O quot animas lingua interficit quis facile exprimere valeat. Unde eccli. 28. flagellum plaga livorem facit: plaga autem lingue comminuet ossa, i. animas virtutes fortes z semper immediate. Multi ceciderunt in ore gladii, sed non sic qui interiit per linguam, quia illi perdit forte tantum corpora, isti iam animam spiritualem. Qui vult ergo vitam diligere z videre dies bonos coerceat compescat et refrenet linguam suam. Benedictus deus amen.

Sermo de beata virgine pro nativitate.

DOMINUS possedit me in initio viarum suarum. Prov. 8 c. Licet dilectissimi hec verba multipliciter exponantur, sed tamen intentione sancte ecclesie intelliguntur de ipsa gloriosissima virgine. Unde ecclesia ordinavit quod legantur hec epistola in festivitatibus eius. Dicit ergo ipsa beatissima virgo in hiis sacratissimis verbis se possessam i. electam fuisse a domino s. ipso sanctam z mirabilem. Unde sensus verborum est: Dominus possedit me i. elegit me in initio viarum suarum i. ab eterno singularibus verbis ponitur s. tangitur potissime qualis electio fuit dignissima.

Primo ex parte eligentis quia dominus non specificat quis dominus s. Francie vel Hispanie vel huiusmodi: sed dicit simpliciter ille s. qui per antonomasiam dicitur dominus s. dominus cui omnes principes z omnes creature, celestes z terrestres, subiciuntur et eius imperium a nullo dependet; non elegit eam tantum deus pater, nec tantum filius, nec tantum spiritus sanctus, sed omnes tres persone divine, quia secundum Aug. 5 de trinitate opera trinitatis ad extra sunt indivisa. Igitur gloriosissima virgo te elegit in sponsam dei patris, in matrem filii, in cameram spiritus sancti, z tota simul beatissima trinitas in suo reclinatorio ubi requiescat. Consequenter talis electio fuit dignissima ex parte eligentis. Secundo ex parte electe. Dicit enim dominus possedit me i. elegit me s. matrem.

2o hec electio fuit dignissima ex parte sui ipsius, videlicet matris. Creatura non dignissima, cuius tanta est dignitas quod preeminentiam exprimi non potest. Licet sit eloquentissimus deficiunt enim accommodata vocabula z appropriata. Nemo potest attingere minimum gradum sue dignitatis, nemo sufficit etiam minimam eius partem enarrare. Mutescit omnis lingua, offuscatur omnis intellectus adeo considerare incffabilis z incomprehensibilis est dignitas eius. Audi Augustinum: Quid nos tantilli, quid actione pusilli, quid in laudibus tuis offeremus. Cum etsi omnium membra verterentur in linguas eam laudare sufficeret nullus. Altior enim est celo de qua loquimur, abisso profundior quam laudare nitimur, cuius laudes dicere conamur. Si te matrem nominem te voce altiorem, si imperatricem gentium presertim. Si formam dei te appellem digna existis. Si dominam angelorum per omnia esse probaris. Quid igitur digne te dicam qui dicere nescio. In initio viarum suarum i. ab eterno.

3o hec electio fuit dignissima ex parte temporis, quia scilicet facta in initio. Unde Bernardus: ante omnia secula facta ab eterno ex filio. Ubi notandum quod sicut potest trahi ab Ave. in 2o d. 2 et ad hoc i. parte q. c. ar. 5. 3a sunt in universo entium, sicut 2a 3a sunt genera entium. Sunt enim quedam entia que non habent principium nec finem ut est divina z eius attributa seu perfectiones ipsorum personis beatissime

dum erat abyssi ego iam concepta eram. Prov. 8 c. De nativitate virginis quatuor [?] proponam: primo necessitas, 2m probabilitas, 3m fructuositas. Necessitas. Videlicet non ista generatio nativitas Marie fuit magis necessaria quam omnium patriarcharum prophetarum apostolorum martirum z omnium sanctorum. Que quatuor probantur. Quatuor ratione Primo ordinationis, 2o ratione perfectionis, 3o ratione completionis, 4o ratione restaurationis. Primo ratione ordinationis. Unde notandum quod deus ab eterno disposuit creare naturam humanam z angelicam: et similiter providit naturam humanam que creata erat ut beatificaret. Sicut dicit Aug. z recitat magister sententiarum. fecit deus creaturam rationalem ut summum bonum intelligeret. z etiam quod debebat peccare z sic perdere finem ad quem erat creata. Sed deus voluit reformare z restaurare naturam humanam z ad beatitudinem reducere. Sed hoc non poterat fieri per angelum, quia non erat eiusdem nature: nec per hominem, quia culpa respectu rei offense erat infinita, solus autem humana natura finita z terminata. Ergo oportuit fieri per hominem deum: quia deus est infinitus ipse culpe infinite satisfaceret: et quia peccatum in humana natura commissum erat: in ipsa humana natura pena solveretur. z sic oportuit esse hominem deum. Sed homo deus non potuit nasci nisi in muliere femina. Ideo oportuit ab eterno eligi Mariam que filium dei pareret. z sic ab eterno ordinata fuit ut esset mater dei. et hoc est quod dicitur in epistola hodierna videlicet Prov. 8 c. Dominus possedit me in initio viarum suarum antequam quicquam faceret z cetera. Sed si Maria non nasceretur non nasceretur filius dei. Ergo non redimeretur genus humanum: ergo consilium dei frustraretur: quod est inconveniens. Et omnino igitur necesse ideo est ipsa secundum Anselmum. Ergo necessarium fuit quod Maria nasceretur.

2o ratione prophetationis. Ambrosius de virginitate: Ad eundem dicit aspirato est. et patres per spiritum sanctum inspirati locuti sunt sancti dei homines. Sed multi fuerunt prophete de Maria prophetantes. Ergo necesse erat ut tales prophetie impleretur ne spiritus sanctus mentiretur. Nam Gen. primo dicitur: Germinet terra herbam virentem: per terram intelligitur Maria, per herbam Christus. Et Ysay. xi. Egredietur virga de radice Iesse z flos de radice eius ascendet. Per virgam Mariam intelligit, per florem Christus. Et Ysay. 7 c. Ecce virgo concipiet z pariet filium. Et Num. 31 c. orietur stella i. Maria ex Iacob. cum multis aliis sententiis prophetis. Ergo z cetera.

3o ratione completionis sive perfectionis. Unde notandum quod auctor vi phisicorum dicit: unumquodque tunc est simpliciter perfectum cum assimilatur suo principio z tanto magis est perfectum quanto magis suo principio assimilatur. Exemplum de grano quod seminatum est in terra prius producit herbam: adhuc non est perfectum: postea facit spicam. Et non est perfectum. Deinde maturescit z tunc quando est simile illi quod fuerat in terra seminatum: tunc est perfectum. Ergo principium finis omnium z ad quem omnia reducuntur est deus sicut z centrale principium. apoc. primo: Ego sum alpha z o. i. principium z finis: tunc ergo aliquid est perfectum quando coniungitur deo. humana autem natura numquam coniuncta fuisset suo principio i. deo, nisi Maria nata fuisset: quia si Maria non fuisset nata, non incarnasset deus: et si deus non fuisset humanatus: numquam humana natura fuisset cum deo unita: ergo necessarium fuit nasci Mariam ut ex illa nasceretur filius dei et sic compleret z perficeret humanum appetitum, quia semper suum suo principio desiderat coniungi. 4o ratione restaurationis. Est communis sententia sanctorum quod propter peccatum Ade fuit clausum paradisum per v milia annos. z ex ruina angelorum fuit superna civitas destituta z defraudata civibus suis. Sed secundum sententiam theologorum una ratio quare deus creavit naturam humanam fuit ut ex illa restauraretur civitas superna. Sed antequam veniret Christus quamvis essent multi sancti patres clamantes ad dominum ut aperiret eis celum tamen nullatenus deus exaudivit: non enim poterat aperiri nisi per Christum. Si Maria non venisset in mundum, Christus numquam incarnatus fuisset: quia quamvis multe essent sancte mulieres presupposita ordinatione divina: nulla poterat esse tante sanctitatis ut mundo esset disposita ad ipsum recipiendum et ideo quamvis

De glia btorz.

Gaudete z exultate qz m v.
cop. ẽ mcel. M. q. Expie
tiã maifesta istructi z docti q omne
op z exercitiũ unuqdqz lz sit labo
riosũ facile supportat z leniť exe
cetur si pp ipm aliqd pmiũ z remu
neratões sperant z expectat Mai
festat hoc magricultorib z nego
tiatorib, Magnũ laborẽ sentit ru
stici hgomiçar amane usqz adsero z
lr arar z metere z huiꝰ exercitia ad
agriculturã ptinẽtia exercere. Sic
z mercator negotiãdo trafic ãdo p
mar et ãridam mltis pičlis laborib
z anxietatib se sbicit z vita decur
rigetis q huiꝰ. Dico tñ qz sperant
z expectat lucrũ hre extali exer
citio exercet illd facile z lete, qº
si nõ pueniť dolent Et cũ inter
opa laboriosa z exercitia fatigosa
sit uiuere morale z uirtuose virtus
n. circa difficile cõsistit. 2º. ethicorz.
Et lact. pº diui. inst. d. Virtuti
b amaritudo pmixta ẽ. hinc ẽ qad
supportãdũ pnt huc laborẽ z ad exe
cedũ leuiꝰ hoc laboriosum exercitium
s. uitã moralẽ uirtuosã z xanã mltũ
confert z iuuat consideratio z recor
datio pmij z remunerations q nob p
parata ẽ adeo si in uita tali pseueraue
rimꝰ et sibi fidele fuerimus z mã
datis eiꝰ prompte obedierimꝰ z feruẽ
ter eũ amauimꝰ hãc oñe ponit
pnceps phorz Aristo. pº ethi. d. Cog
tio finis aduitã irram magnũ hz in
crementũ Concordat. Glosa Jero. ad
Demet. d pfectione uite. Gradis la
bor ẽ si quesso respice qd pmissũ ẽ

Omne opꝰ fieri solz leue cũ eiꝰ pciũ cogi
tat: et spes pmij solatiũ fit laboris
h eadz q hr iscriptura diuina: ps. In
clinaui cor meũ adfac iust. met
pp retb. z mt. 19. Ecce nos reliqm
o. et sequuti sumꝰ te qd g erit nob
pp istã cãm d re deo depsequu
tiõe quã passuri erãt apli sbiunxit
uba pposita q. d. Cogitate pmiũ
uem z mercedẽ z leuiꝰ tollerabitis
o. qd et nos facere debemꝰ. Et ut hoc
possimꝰ facere uolo q uideamꝰ q est
ista merces z glia quã pmittit xps
aplis alijsqz suis fnis pq nõ. q sacri
theo. i 4. d. 49. dnt tplicẽ ẽẽ stoz
gliam

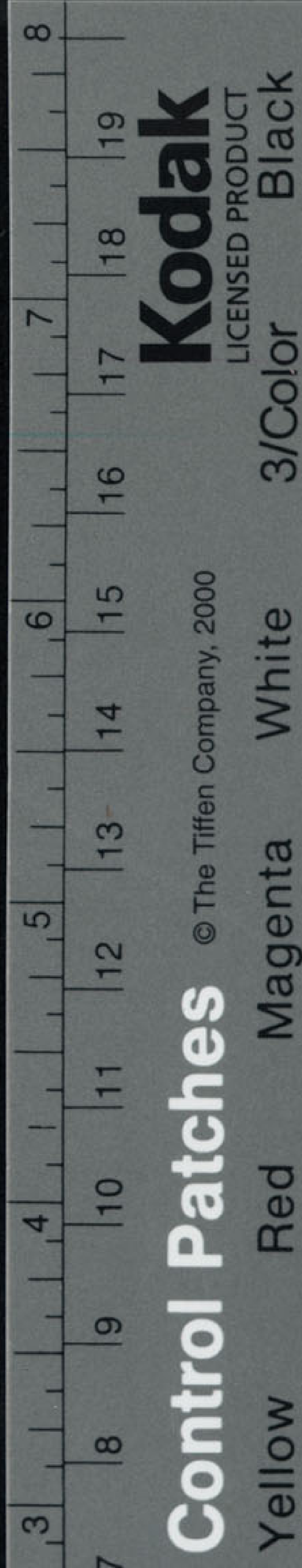
Prima ẽ sbal q spectat ꝑptinz ad aiaz z spũz.
2ª. corlis. seu ꝯsbstãtial z h ptinz adcorꝯ
3ª. accidentalis. q spectat ad utrumqz.
Sz dr accidentalis qz et z aĩa z corp
sm ista pnt ẽẽ uere beata Vt g.
tractatꝰ iste d glia stoz hẽat funda
mẽtũ stabile z ordinatũ progressum
uidebimꝰ d ista glia 3ª in honorem
bte trinitatis Et pmo de prima.

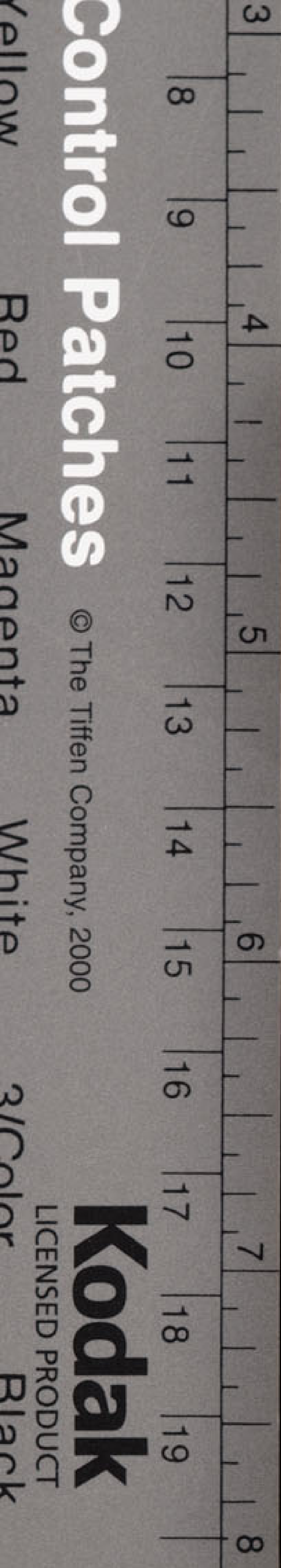
Prima igr merces seu glia btorz dr sbalis
seu spualis qz spectat ad aĩam q ẽ no
bilior sba hoĩs seu ad spũm z de ista
in isto smone tractemꝰ Et peto q glia
ẽ aut qd ẽ ista glia. Sz certe leuiꝰ
fit ista questio: nõ ita leuiꝰ pot fieri solu
tio magna petitio ẽ Et quis pot sic
sufficient rndere. q satisfatiat qrẽti
z qõni. Quis ~~tam tam~~ eloqns q suffi
ciat enarrare z explicare. Quis tam
acuti ingenij z pspicacis intellectus
q ipãm comphendere. O Aristo. pnceps
phorz tibi infusum ẽẽ uidetr quicqd.

Arx. pº posts. An omnes de
mõstratione opps pius prog
scere debz sbiecto: quid est.

Sequit[ur] tractatus de puritate integrali. S[er]mo 2[u]s.

Vidi porta[m] in domo d[omi]ni clausa[m] Ezech. 44. c. Viso supra de pulchri
tudine cor[poris] uidend[um] est nu[n]c de v[ir]ginitate u[e]l p[ur]itate integrali. Vbi ui
dend[um] est q[uod] ip[s]a m[ari]a no[n] sol[um] fuit v[ir]go. S[ed] v[ir]go v[ir]ginu[m] ut cantat eccl[es]ia. Vn
de ip[s]a p[er] antonomasia dici pot[est] q[uo]d scribitur p[rim]a cor. 7. c. V[ir]go cogitat q[ue]
d[omi]ni s[un]t ut sit s[an]c[t]a cor[pore] et sp[irit]u. Vbi Glo[ss]a cogitat q[ue] d[omi]ni s[un]t .i. sp[irit]ualia et eterna
et q[uod] m[ari]a p[ri]ma colligi ex d[i]c[t]is Alex. 13. et tho[me] p[ar]te 3. q. 27. et alior[um] doctor[um]. Vir
ginitas m[ari]e h[abe]t co[mmun]e cu[m] aliis v[ir]ginib[us] gl[ori]a[m]: q[uam] q[uan]ta sit audi Ambro[sium]
i li[bro] de v[ir]ginib[us]. Supergredit[ur] si q[ui]de[m] v[ir]ginitas c[on]ditione[m] hu[m]ane n[atur]e: p[er] qua[m] ho[m]i[ne]s
angelis assimilantur. Maior t[ame]n e[st] uictoria v[ir]ginu[m] q[uam] angelor[um]: Angeli
n[on] s[un]t in carne uiuu[n]t. V[ir]gines u[er]o in carne triumphant. Hab[et] nihilominus
triplicem (margin) quadruplice[m] p[ro]p[r]ia[m] excellentia[m]. Fuit n[am] p[re]clarissima m[ari]e v[ir]ginitas p[rim]o r[ati]o[n]e. Fig[ur]a 2. 3[o].
p[rim]o R[ati]one p[r]imitatis | P[rim]a r[ati]o d[icitu]r p[r]imitatis q[uonia]m ip[s]a fuit p[rim]a inter o[mn]es v[ir]
2[o] R[ati]one firmitatis | gines. Siue loquam[ur] de p[r]imitate dignitatis.
3[o] R[ati]one salubritatis | Siue de p[r]im[ita]te t[em]p[or]is. De p[r]im[ita]te dignitatis n[on] e[st] dubiu[m].
4[o] R[ati]one fecunditatis | De p[r]im[ita]te u[er]o t[em]p[or]is. et p[ate]t ex hoc. Na[m] l[icet] mult[e] et multi
fuerint v[ir]gines an[te] ip[s]a[m] si de sola integritate corporis loquim[ur]: Sic Joseph intestato ue
rus. T[ame]n ip[s]a fuit q[ue] v[ir]ginitatis uotu[m] p[rim]o emisit iux[ta] i[llu]d luc. p[rim]o. Quo fiet
istud q[uonia]m uiru[m] no[n] cognosco. Quod exponens Ber[nardus] sup[er] missus est. dicit. Cu[m] sciat
d[eu]s meus testis consci[enti]e mee uotu[m] e[ss]e ancille sue non cognoscere uiru[m]: qua
lege q[uo] ordine fiet istud. Si oppotuit me frangere uotu[m] ut pariam talem
filiu[m] et gaudeo de fi[li]o et doleo de p[ro]posito. Voluntas eius t[ame]n fiat. Si u[er]o u[ir]go
concipia[m] v[ir]go pariam q[uo]d utiq[ue] si placuit ei impo[ssibi]le no[n] erit: tu[n]c scio u[er]e q[uia] respex[it]
humilitate[m] ancille sue. Quo ergo fiet istud q[uonia]m uiru[m] no[n] cognosco. S[ed] mouet[ur]
dub[ium] utru[m] debuit maria[m] mater d[omi]ni v[ir]ginitate[m] uouere. Et r[espondet] tho[mas] 3. p[ar]te q.
magis (margin) 28. ar. 4. q[uod] sic. et r[ati]o est q[uia] p[er]fectionis op[er]a magis s[un]t laudabilia ex uoto. Et
i[de]o ut v[ir]ginitas m[ari]e e[ss]et o[mn]i laude digna: debuit e[ss]e ex uoto. S[ed] si dicis c[on]tra
Deut[eronomi]o. 7. scribitur. Non erit ap[u]d te sterilis utriusq[ue] sexus. Sterilitas aut[em] sequit[ur]
v[ir]ginitate[m]. Ergo uotu[m] v[ir]ginitatis erat c[on]tra p[re]ceptu[m] legis ueteris. R[espondet] tho[mas] ibide[m].
di[cens] q[uod] t[em]p[o]r[e] legis oppertebat ~~lege~~ generatio[ne] insistere tam mulieres q[uam] uiros q[uia] s[ecundu]m car
nis origine[m] cult[us] dei p[ro]pagabat[ur] anteq[uam] ex illo p[o]p[u]lo x[ristus] nasceretur. Et m[at]re[m] dei
no[n] credit[ur] anteq[uam] desponsaretur Joseph absolute v[ir]ginitate[m] uouisse. l[ice]t eam
in desiderio h[abu]it: sup[er] hoc aut[em] uoluntate[m] sua[m] c[om]misit arbitrio diuino. Postmo[dum]
quod (margin) u[er]o accepto sponso s[ecundu]m mores illius t[em]p[or]is exigebat simul cu[m] eo uotu[m] v[ir]gi
nitatis emisit hec ibi. B[er]nard[us] t[ame]n dic[it] q[uo]d multu[m] m[ihi] placet. q[uod] ip[s]a no[n]
obstante legis p[ro]hibitione ex familiari collo[quio] sp[irit]us s[an]c[t]i uotu[m] emisit.
Vn[de] sup[er] missus e[st] di[cit]. Dedit g[ratia] v[ir]gini p[re]c[iu]m q[uod] ei iam an[te] et v[ir]ginitatis
inspirauerat uotu[m] et humilitatis p[re]rogauerat meritum. Et po[st] om[nia] 3[a].
dic[it]. S[er]mo dei nunq[uam] cessauit an[te] tibi fact[us] est magis q[uam] fi[li]us p[er] q[ue]m tua instruit.





Matre mia piglia conforto
De la pena chio sopporto
Sappi che a gran torto
La gente praua ma acusato

Renoua forte la mia pena
Lasciar te e magdalena
Matre mia dolce e serena
Che sei posta in dutto stato

Posa qui matre el tuo passo
Non uenir piu giu al basso
Che tanto piu me sento lasso
Quanto el tuo cor e aggrauato

Vergene remane in pace
Non pianger piu ma posa e tace
Matre mia pura e uerace
Da te me parto adolorato

Io te lasso a dio eterno
Patre celeste sempiterno
Che de te hara gouerno
Fin che sia resuscitato

Langeli siano in tua compagnia
Conducti sei in questa uia
Si che in tal malenconia
El tuo cor sia confortato

El tuo doglioso lacrimare
Me fa molto angustiare
Pur me conuien gustare
Tal boccone amaricato

Io te uoglio consolare
Non uoler piu lacrimare
Uederaime resuscitare
Re del cielo incoronato.

hijs dictis filius recessit a matre quem mater quousque potuit uidere aspexit O dura separatio O amara discessio
quis ista sine lacrimis cogitare potest Introducitur igitur magdalena dolorosam matrem in domum quam mater
ingrediens et loca in quibus cum filio steterat repetens modo ibat in cameram: modo ad lectum ubi filius dormierat
modo ad mensam ubi cum eo comederat plorans et gemens fili mi ubi es fili mi ubi es et non inuenio dicebat
illud canticorum 6 c. Quo abijt dilectus tuus o pulcherrima mulierum: quo declinauit dilectus tuus
Et sic ibat per domum cum sororibus: nec requiem inueniebat: dicens odorem obscuratum quia ille gemme lux
mundi recessit a te: Confortabat eam magdalena dicens esto patiens sanctissima mater: deus noster piissimus
prouidebit sicut filius tuus refrigerabat eam quantum potuit: tandem mater fessa per lacrimarum multitudinem
et dolorum anxietate rediens in cameram obdormiuit: et sic alie sorores cessauerunt a lacri-
mis et tota domus in silentio erat Et sic patet tertia contemplatio scilicet uidelicet dolorem grauans

4a contemplatio: uidelicet recedens plorans: ubi habetur: quomodo matrem relinquens: recessit
a bethania: et iuit ierusalem: cum discipulis suis:

m. Quarta contemplatio dicitur christus recedens plorans hic igitur relicta matre in betania iuit uersus ierusalem Recessio
Dicitur enim 5 c. Non ueni uocare soluere legem sed adimplere. Dei spiritu igitur scriptum
et prophetatum erat Exodi 12 c. ut agnus 14 die mensis immolaretur. Ideo ut hoc adimpleret christus ibat
tamquam agnus non sine fletu et lacrimis: considerabat enim matris dolorem: cum esset deus omnia cognoscebat: et ideo
sciebat in quanto dolore cordis mater remansisset in bethania Ideo cum illa benedicta familia sic gal-
lina cum pullis suis ibat per illos colles qui sunt inter bethaniam et ierusalem lacrimando et suspirando
Sed aduertendum quod quando itur a bethania in ierusalem inuenitur mons oliueti: Cum autem uenisset christus illuc uidelicet Missio.
in monte oliueti: fatigatus ex dolore matris et uigilia multa: dolor sui cordis nimis grauabat
maxime quia continue magis appropinquabat ad mortem: ideo ibi resedit cum discipulis: Et aliquantulum
recreatus: uocauit ad se secretarios suos scilicet s. petrum et iohannem Et ait illis Euntes pa-
rate nobis pascha ut manducemus. luc. 22. c. Que uerba secundum doctores triplex exponuntur
Primo pascha aliquando dicitur dies septem sequentes in quibus comedebant azima secundum illud. Non introierent

2° appz q x̄ resurrectio fuit u̇tuosissima ex corporali uiuificatione: Q̄ x̄ resurrectio fuit uiuificatiua omnium mortuorum corporum s̄m Alex· i·3 pte in tract de resurrectione x̄· Et tho· i·3 pte q· 46· ar· p° Cui rō ē q̄ s̄m phm· 2° metha illud qd ē p̄mū in quolibz genere ē cā omniū q̄ sūt in eo· P̄mā aūt in genere resurrectionis: fuit resurrectio x̄· igr opꝫ q resurrectio x̄· sit cā nr̄e resurrectionis Qm̄ quidē p hoīez mors ⁊ p hoīez resurrectio mortuorum: et sic in adam oēs moriunt: ita ⁊ in x̄° oēs uiuificabunt s̄m apostolū p° cor· 15· c· habz n· nālis ordo rerum diuinitus institutus: ut q̄libz cā operetur p° in illud qd ē sibi ppinquius ⁊ p illud operet in alia remota: pꝫ hō: hoc· Nā sic hō uult ab igne calefieri Ignis p° operat in aerē sibi ppinquiorē ⁊ p aerem calefaciendo operat in corpus nr̄m illud calefaciendo· Pꝫ et hoc p illuminatoes s̄cās a deo: Nā ipse deus p° illuminat s̄cās sibi ppinquas ⁊ p illas illuminat magis remotas· vt dicit Dio· 13· c· celestis ierarchie· Et īō ita in mimicando cōrā mira ordinate deus agit· Nā verbum dei p° tribuit uitā īmortalē corpi sibi nālr unito ⁊ p ipsū opat resurrectionē in oibus aliis Et hoc duobus mōis: p° ut cā exemplaris ⁊ informatiua: q̄ illud qd ē imperfectum imitatur exemplar aliqd qd ē magis pfectum: Cū g° resurrectio x̄· sit p̄ma tpē ⁊ pfectiōe· ipā est cā exemplaris nr̄e resurrectionis: 2° ut cā effectiua ⁊ m̄itoria: q sic passio x̄ fuit meritoria nō solū sibi: sꝫ et nobis: ita ⁊ resurrectio eius· Vn̄ Joh· 5· c· Sic pr̄ suscitat mortuos ⁊ uiuificat: sic ⁊ filius quos uult uiuificat ⁊ sic pꝫ u̇tuositas ex corporali uiuificatione.

3° ⁊ ult° appz u̇tuositas resurrectionis ex spūali iustificatiōe s̄m n· theo· Justificatio ē rectitudo: a curuitate in rectitudinē· licꝫ igr satisfactū sit p culpa ade: p passionē x̄· ⁊ quo adhoc dixit x̄· Joh· 13· c· Consumatū est· tn̄ adhuc requirebat terminus ad quē· i· rectitudo: q̄ duplex ē· Et īō duplex ē iustificatio· s· in p̄nti ⁊ in futuro: Justificatio in p̄nti ē a curuitate culpe: ad rectitudinē grē Justificatio uō in futuro: ē a curuitate miserie ad oīmodā rectitudinē: Et cā huius iustificationis fuit eius resurrectio Vn̄ q̄uis plena remissio culpe: quantum ad sufficientiā fuit fc̄a p passionē: nō tn̄ quantum ad efficientiam nisi p resurrectionem: Et īō dicit Scūs tho· ubi· s· ar· 2· Q x̄ mortē sustinuit ut liberaret a malis ⁊ resurrexit ut nos pmoueret ad bona: sꝫ id apli· Ro· 4· Traditus ē pp delicta nr̄a: ⁊ resurrexit pp iustificationē nr̄am: Ita nos mortui peccatis debemus resurgere in grā ⁊ de u̇tute in u̇tutē pcedere: ut de grā ⁊ u̇tute resurgamus ad gliam Quod nobis concedat qui sine fine uiuit ⁊ regnat in secula secℓorum Amen:·